

Manželství v Božím plánu

O tomto tématu hezky pojednává Walter Trobisch v knize „Dva středy však jeden kruh.“

Manželství – nerozlučné spojení muže a ženy je Božím dílem.

Bůh chce, aby se muž a žena nacházeli, milovali a ve věrnosti a lásce vychovávali své děti.

Každé dítě má potřebu (a právo) poznat svou mámu a svého tátu a žít s nimi.

Ve své knize píše pan Trobisch o tom, že v Bibli nacházíme na čtyřech místech jeden citát, který nám říká, jaký je **Boží plán pro manželství**.

„Proto opustí člověk svého otce i matku a přilne ke své manželce a z obou se stane jen jedno tělo.“

Tři věci důležité pro manželství: opustit, přilnout, být jedním tělem.

Opustit otce i matku

To je věc, kterou je potřeba chápat v doslovném i širším významu.

Můj manžel, moje manželka jsou pro mě na prvním místě.

Není na světě nikdo a nic důležitější.

Plním tuto Boží výzvu? Dávám svého muže, svou ženu na první místo? Jsme ochotní se i po letech manželství všeho vzdát a být spolu? Máme pro sebe dostatek času?

To všechno po nás chce Bůh, aby mohlo být manželství zdravé a šťastné.

Přilnutí

Svátost manželství vytvoří ze dvou lidí jediné společenství.

Jako když k sobě slepíte dva papíry lepidlem. Už nejdou odtrhnout, aniž byste je roztrhali, nenávratně poškodili. Láska je jako lepidlo – čím je upřímnější a hlubší, tím víc drží.

Pokud někdo roztrhne dvě milující bytosti, způsobí jim velikou bolest.

Manžel a manželka si mají být nejbližšími lidmi na světě.

Tuto blízkost si však musí hlídat a rozvíjet.

Tím že spolu hovoří, že spolu prožívají radosti i starosti.

Nic nesbližuje tolik jako společný cíl, za který oba jdou a navzájem si na cestě pomáhají.

Co nás spojuje? Co nás od sebe vzdaluje? Co máme rozvíjet a čeho se varovat?

Zkusme se někdy nad těmito otázkami zamyslet a pravdivě na ně odpovědět.

Být jedním tělem

Moc se mi líbí, když volám nějakému muži, po kterém něco potřebuji, a on mi odpoví: „Dám vám vědět, až se domluví se svou manželkou.“ Tak to má být.

V manželství nerozhodují jen za sebe.

Být jedním tělem znamená, že přestanu říkat „já“ a naučím se uvažovat a jednat jako „my“.

Nikdy nezapomínám na to, že mám svou druhou polovinu a stále sním počítám.

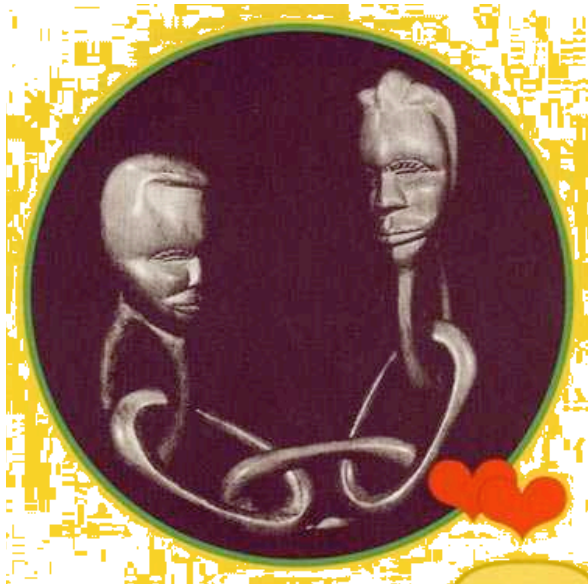
Na obálce knihy, ze které při dnešním tématu čerpám, je obrázek.

Jsou na něm dřevěné hlavy muže a ženy, které jsou spojeny třemi dřevěnými kroužky. Zajímavostí tohoto dílka je, že na nich žádné jiné spoje nejsou. Celé je to vyrobeno z jediného kousku dřeva.

Tento africký šperk tak krásně vyjadřuje, o čem jsme hovořili.

Manžel a manželka patří od počátku k sobě a mají vytvářet nerozlučné společenství lásky. A toto společenství může být šťastné, pokud ho pojí tři důležité věci:

„Proto **opustí** člověk svého otce i matku a **přilne** ke své manželce a z obou se stane jen **jedno tělo**.“

Na závěr ještě poznámka ke druhému čtení, kde jsme slyšeli, že „muž má být hlavou ženy.“ Toto je citát, který někdy pokouší k mylnému výkladu, že katolická církev prosazuje, aby v manželství rozhodoval muž. Někdy se tento citát vtípně upřesňuje tvrzením, že muž je sice hlavou, ale žena krkem, který hlavou otáčí. Přidává se také anekdota o muži, který se po hádce s ženou chlubí kamarádovi, že poslední slovo měl stejně on. Na otázku jaké bylo to poslední slovo pak odpoví: „Tak si to kup!“

K tomu abychom toto místo Písma dobře pochopili je potřeba ho číst v kontextu celé kapitoly. Muž má být hlavou, tím kdo přemýšlí a rozhoduje, ale je potřeba, aby byl jako Kristus. A Kristus říká důležitou věc: „Mým pokrmem je konat vůli Otce.“ Muž má rodinu duchovně vést, ale předpokládá to, že je sám hluboce ponořen do Boha. Neprosazuje sebe, ale hájí Boží zákon a snaží se konat Boží vůli. Přitom miluje svoji ženu jako Kristus – je ochoten pro její spásu obětovat svůj život.

Z toho vyplývá, že text nehovoří o právech, ale povinnostech muže, o veliké zodpovědnosti, kterou má manžel za svou manželku a za své děti před Bohem.

Dnes je krize otcovství, muži ztratili víru a s ní i své místo v manželství a rodině. Toto místo Písma svatého ukazuje kudy vede cesta k nápravě.

Otec je povoláný, aby hledal, poznával, miloval a konal Pravdu (Zákon) Boží a s láskou ji předával své rodině.